

Een jaar om snel te vergeten!
Nieuwe hoop voor 2021....

Het jaar 2020 gaat de boeken in als het coronajaar. Het spel voor de duivenliefhebbers ging in het vroege voorjaar in rook op. Trouwens voor alle sporten. Het onschuldige griepje wat ons land binnen kwam werd een moordenaar met dramatische gevolgen. Het virus overspoelde de hele wereld. Nederland ging op slot. Een situatie die behalve een kleine opleving in de zomer tot op de dag van vandaag duurt. Corona eiste alleen al in ons land al meer dan 10.000 levens. Het zorgpersoneel loopt op z'n tandvlees en de ziekenhuizen puilen uit. Volgende week gaat in ons land het inenten beginnen. **Hup, de spuit er in en rap een beetje.** En dan maar hopen dat we die duivel Corona kunnen verslaan. Als dat gebeurt dan moeten we maar gauw de ellende vergeten. Al weten we nu dat het nieuwe jaar 2021 een uitdaging gaat worden. Met de komst van een vaccin gloort er voorzichtig hoop aan het einde van de coronatunnel. En welke voornemens heb ik? Och, ik heb nooit iets gehad met voornemens. Dat vond ik allemaal zo'n poppenkast. Op oudejaarsavond zijn de mensen van alles van plan, maar een maand later is er niets van terecht gekomen. Maar toch heb ik nu wel een voornemen en dat is dat ik mag blijven leven en gauw herstellen mag van de coronabesmetting. Vorige week dacht ik nog dat mijn laatste uurtje had geslagen. En nu ben ik ontzettend blij dat ik in februari 90 jaar mag worden. Met de hulp van de medicijnen. Elke dag gaat er een handvol van die pilletjes naar binnen. Ik slik ze als '*pepermuntjes*' door en heb er verder geen omkijken naar. Ze zoeken hun weg maar in mijn lijf met de hoop dat ze doen waarvoor ze zijn gemaakt. Ach, wat was het 't afgelopen jaar donker. Maar toch kwam ook veel aan het licht. Bijvoorbeeld dat de beroepen van de verpleegkundigen **écht** belangrijk zijn. De corona is er voor nodig geweest dat deze beroepsgroepen meer waardering verdienen. Hoe die de crisis aanvechten en voor de zieken dag en nacht klaar staan dat is gewoonweg bewonderenswaardig. Voor die mensen hoop ik dat het virus snel wordt terug gedrongen en snel onder controle wordt gebracht. En dat alles dan weer normaal wordt! Vandaag vond ik in mijn brievenbus een enveloppe met een geldelijk bedrag er in. Met een waarde van twee bekertjes voor behaalde kampioenschappen bij het SS-Maaskant. Er was een kort briefje bij met "*Proficiat*" en daar moest ik het mee doen. **Heel leuk maar koud.** Ik mis de kampioenenhuldiging. Ik mis het contact met mijn vele duivenvrienden. Ik mis de sfeer van de feestavond en de intensiteit van dat deel van mijn leven. Ik mis het geouwehoer in het duivenlokaal. Het ene nog meer dan het ander, maar ik mis ze! Dat contact met de duivenwereld loopt als een rode draad door mijn leven sinds ik 1945 werd besmet met de duivenbacil. Een prettige besmetting! Ik hoop dat **RUTTE** gauw tegen de vele ondernemers en de horeca mag zeggen "*Hop, open die handel*". Daarom nog even geduld en de komende maanden moeten we niet bij de pakken neerzitten en onze eigen slingers ophangen. Alleen op die manier houden we het vol om duivenmelker te blijven.

Pie.